சைவசமயப் பாதுகாப்பு

மறைமலையடிகள்

விலை 15 புதுக்காசுகள்

சைவசமயப்பாதுகாப்பு

"காகம் உறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர்! அகண்டாகாரசிவ, போகம்எனும் பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய், ஏகஉருவாய்க் கிடக்குதையோ! இன்புற்றிட நாம் இனி எடுத்த, தேகம் விழும்முன் புசிப்பதற்குச் சேரவாரும்! செகத்தீரே!"
—தாயுமானசுவாமிகள்.

'சைவசமயம்' என்பது 'சிவத்தை ஆராய்ந்து அறிந்த பொழுது அல்லது கொள்கை' என்ற பொருள்படும்; இந்தக் கொள்கையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதலே சைவசமயப் பாதுகாப்பு ஆகும். உலகத்திலே அளவிறந்த கொள்கைகள் இருந்தாலும், அவையெல்லாவற்றுள்ளுங் கடவுளைப் பற்றிய கொள்கையே சமயம் என்று பெரும்பான்மையும்எல்லாராலுங்கைக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மக்கள் நிலையில்லாத வாழ்க்கை உடையராய் இருத்தலாலும், நோயுந் துன்பமுங் கவலையும் அடுத்தடுத்து வந்து அவரை வருத்துதலாலுந், தமக்குத் துணையாக நினைத்த மக்களுந்தம்மைப்போலவே நோய் முதலியவற்றால் வருந்தி நிலையின்றி மறைந்து போதலாலும், அவர்கள் தம்மினுந் தம்மைப்போன்ற எல்லா உயிர்களினும் மேற்பட்டு உயர்ந்த ஒரு பேரறிவுப் பொருளான கடவுளின் துணையை நாடினவராய் இருக்கின்றார்கள். கடவுள் இல்லையென்று வலியுறுத்திப் பேசிவந்தவர்களுங்கூடப் பெருந்துன்பங்கள் வந்து தம்மை மூடிக் கொண்ட காலத்தில் தாம்கொண்ட கொள்கையைப் பிசகென உணர்ந்து கடவுளை நம்பத் தலைப்பட்டிருக்

கின்றார்கள். கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை யில்லாத அருகரும் பௌத்தருங் கூடத் தமக்கு மேற்பட்ட துணையை நாடினவர்களாய்த் தம் சமய குரவரையே கடவுளாக எண்ணி வழிபட்டு வருகின்றனர். தம்மையே கடவுளாக நினைப்பவர்களுங்கூடத் தமது கொள்கையை உண்மைப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமை கண்டு ஏதாவதொன்றைத் தமக்கு மேற்பட்டதாக வைத்து வணங்கி வருகின்றார்கள். இங்ஙனமாக ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட கொள்கைகள் உடையவர்க ளெல்லாருங் கடைசியாகக் கைக்கொண்டது 'தமக்கு மேற்பட்ட ஒரு பேரறிவுப் பொருள் வணக்கமே' ஆகும். இம் முடிந்த கொள்கையில் எல்லாச் சமயிகளும் உடன்பாடு உடையவராய் இருக்கின்றனர்.

இனி, மக்கள் எல்லாரும் இங்ஙனந் தம்மின் மேற்பட்ட ஒரு பேரறிவுப் பொருளின் உதவியை விரும்பி நிற்றல் எதன் பொருட்டு என்று ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், அவர் தமது துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதற்கும் இன்பத்தைப் பெறுதற்குமேயாம் என்னும் உண்மை புலனாகும். மக்கள் மட்டுமேயல்லர், மக்களினுந் தாழ்ந்த எல்லா உயிர்களுங் கூடத் தமது துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தை ஆக்கிக் கொள்ளவே முயன்று நிற்கின்றன. இங்ஙனம் நம் கண்ணெதிரே காணப்படுகின்ற இவ் வுண்மையைக் கொண்டு, எல்லா உயிர்களும் இப்போது துன்பக் கயிற்றாற் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும், இத் துன்பக் கயிற்றை அறுக்கவும் இன்ப வெள்ளத்தைப் பெருக்கவுந் தம்மால் ஆகாமையின், துன்பத்தினின்றுந் தம்மை விடுவித்து இன்பத்தை ஊட்ட வல்ல முழுமுதற்கடவுளின் உதவியைப்

பெறுதற்கு அவை பெரிதும் விரும்பி நிற்கின்றன வென்றும் நாம் தெளிவாக அறிந்துகொள்கின்றனம் அல்லமோ? இன்னும், பிறப்பு இறப்பு நோய் மூப்புக் கவலை இழப்பு முதலான பலதிறப்பட்ட வடிவங்களிற் றோன்றுந் துன்பங்கள் அத்தனையும் எல்லா உயிர்களையும் வருத்தி வரக் காண்கின்றோமாதலால், இத்துன்பங்கள் உடையோர் வேறுவகையில் எவ்வளவு உயர்ந்தோராயினும் உயிர்களேயல்லாமற் கடவுளாகமாட்டார். இவ்வுயிர்களை இத்துன்பத்தினின்றும் மீட்டு, இவற்றிற்கு இன்பத்தைத் தருங்கடவுள் ஒருவரே எவ்வகைத் துன்பமும் இல்லாதவர்; எல்லா இன்பமும் ஒருங்கே உடையவர். இதுவே கடவுளுக்கு உண்மையான தன்மையென்பதை எல்லாச் சமயிகளும் உடன்பட்டு உரைப்பார்களாயினுஞ், சைவசமயத்தில் மட்டும் அவ்வுண்மை முன்னுக்குப்பின் மாறில்லாமற் காணப்படுகின்றது; மற்றைச் சமயத்தவர்களோ பிறப்பு இறப்பு முதலான மேற்கூறிய துன்பங்களிற் கிடந்து உழன்றவர்களை, அவரவரிடத்துள்ள சிற்சில சிறந்த தன்மைகளைக் கண்டும் வலிய செய்கைகளைக் கண்டும் முழுமுதற் கடவுளாகத் துணிந்து வணங்கி வருகின்றனர். நாடக அரங்கத்தில் அரசகோலந் தாங்கிவந்து ஆடுவோன் உண்மையில் அரசன் ஆகாமைபோல, இறைவனருளாற் சிற்சில உயர் நலச் செய்கைகளைப் பெற்றவர்கள் அவற்றால் அவ்விறைவனைப்போற் கருதப்படினும் அவர் உண்மையில் அவ்விறைவனாகமாட்டார். சைவசமயிகள் வணங்கிவருவது, இன்பவடிவான கடவுளே யல்லாமற் பிற உயிர்களுள் ஒன்றும் அன்றென்பதற்கு அடையாளம் என்னென்றால், அன்பு அல்லது இன்பம் என்று பொருள்

படுஞ் சிவம் என்னுஞ் சொல்லையே முழுமுதற்கடவுளுக்குச் சிறப்புப் பெயராக வைத்து வழங்குவதும், அச் சிவத்திற்குப் பிறப்பு இறப்பு முதலான எவ்வகைத் துன்பமுஞ் சிவபுராணங்களிற் காணப்படாமையுமேயாம். இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும் பொருட்டே,

> "யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி யாங்கே, மாதொருபாகனார்தாம் வருவர்; மற்று அத் தெய்வங்கள், வேதனைப்படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல்வினையுஞ் செய்யும்; ஆதலால் இவையிலாதான் அறிந்தருள் செய்வனன்றே"

என்பது சிவஞானசித்தியாரிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

இங்ஙனம், இன்பவடிவாக விளங்கும் முதல்வனையே வணங்குஞ் சைவசமயிகள் எவ்வுயிர்க்கும் இன்பத்தையே செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருத்தலால், இன்பத்திற்கு மாறான துன்பத்தைத் தருங் கொலைத்தொழிலை எவ்வுயிர்களிடத்துஞ் செய்யாதவர்களாயும், அக் கொலைத் தொழிலால் வரும் ஊனைத் தின்னாதவர்களாயுஞ் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் தலைசிறந்து நிற்கின்றார்கள். சீவகாருணிய ஒழுக்கம் மற்றைச் சமயத்தவராலுங் கைக்கொள்ளப்படினும், அது சைவசமயிகளுக்கே பழமைக்காலந் தொட்டுச் சிறந்த உரிமையாகி வருகின்றது. மற்றைச் சமயத்தவருந் தம்மிற் புலால் தின்னாத ஒருவரைப் பார்த்து 'அவர் சைவராகிவிட்டார்' என்று சைவப்பெயராற் கூறுதலிற், சீவகாருணிய வொழுக்கஞ் சைவசமயிகளுக்கே சிறப்புரிமைப் பொருளாய் விளங்குகின்றது.

இனி, இங்ஙனமெல்லாம் பலவகையாலும் உயர்ந்த சைவசமயத்தைப் பாதுகாத்துகொள்ளும் வழிகள் என்னென்றாற், சைவசமயத்திற் பிறக்கும் பெருந்தவம் பெற்றவர்கள் முதலில் தம்மால் வணங் கப்பட்டுவரும் முழுமுதற் கடவுளான சிவத்தின் இயல்புகளை அறிந்தோரிடத்தும் நூல்களிடத்துங் கேட்டும் பயின்றும் நன்கு அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். பெண்பாலாரே பிள்ளைகளின் நல்லறிவு வளர்ச்சிக்கும் நல்லொழுக்கத்திற்குங் காரணராக இருத்தலாற், பெண்மக்களுக்குச் சைவசமய நூல் களையும் நல்லொழுக்கங்களையும் அறிந்தோர் வாயி லாகக் கற்பித்து வருதல் வேண்டும். ஆண்பிள்ளை கள் மற்றக் கல்வியொடு சைவசமய உணர்ச்சியும் பெற்றுவரும்படி கல்விச்சாலைகள் ஆங்காங்குத் திறப் பித்து, அதனைச் செவ்வையாகப் புகட்டி வருதல் வேண்டும். தேவார திருவாசகங்களுக்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்வதோடு, இனிய குரலில் அவற்றை இசையுடன் ஓதுதற்கும் ஒவ்வொருவரும் பழகிக் கொள்ளுதல்வேண்டும்.

இனி, ஓர் உயிரைக் கொலை செய்யாமையுங், கொன்று அதன் ஊனைத் தின்னாமையுஞ் சைவ சம யத்திற்குச் சிறந்த அறமா யிருத்தலால், எல்லாருஞ் சீவகாருணிய வொழுக்கத்தைக் கைப்பற்றி யொழு கும்படி எவ்வெவ்வகையால் முயற்சிசெய்தல் வேண் டுமோ அவ்வவ் வகையாலெல்லாஞ்செய்து அதனை எங்கும் பரவச்செய்தல் சைவர்க்கு இன்றியமையாத கடமையா யிருக்கின்றது.

இனித், தமிழ்மொழியின் அமைப்பும் அதன் இயற்கையுஞ் சைவசமய உண்மையோடு மிகவும் ஒன்றுபட்டிருத்தலால், அதனை எல்லாரும் நன்றாகக்

கற்று வேறு மொழிக் கலப்பில்லாமற் செவ்வையாகப் பேசவும் எழுதவும் அதிற் புதிய புதிய நூல்கள் இயற்றவும் பழகிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். தமிழ் அல்லாத மற்றமொழிகளில், வருத்தப்பட்டுச் சொல்லுஞ் சொற்களுஞ், சினந்துன்பம் வந்தாற் பிறக்கும் உரத்த ஓசைகளும், இளைத்த ஒலிகளும் நிரம்பிக் கிடத்தலால் அவையெல்லாஞ் செயற்கை மொழிகளென்றுந், தமிழில் வருத்தமின்றி இயல்பாற் பிறக்குஞ் சொற்களே நிறைந்து சினத்தாற் பிறக்கும் வெடுவெடுப் போசையுந் துன்பத்தாற் பிறக்கும் இளைப்பொலியும் இன்றி, எல்லாம் இனிய குணத்திற் பிறக்கும் மெல்லோசைகளாய் இருத்தலின், தமிழ் இன்பவடிவாய் விளங்குஞ் சிவத்தோடு ஒத்த இன்பம் வாய்ந்த தெய்வ மொழியாம் என்றுஞ் சைவ சமயிகள் இவ்வுண்மையைக் கருத்திற் பதியவைத்து அதனை வளரச்செய்தற்கான எல்லா முயற்சிகளையுங் குறைவரச் செய்தல்வேண்டும்.

7

நம் செந்தமிழ் மக்களில் நூறுயிரம் பேர்க்கு இரண்டு மூன்று பேரே சிறிது கற்றவர்களா யிருக்கின்றூர்கள்: மற்றவர்கள் எல்லாருங் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களாயும், அறியாமைச் சேற்றிற் புதைந்து கிடப்பவர்களாயும் இருக்கின்றூர்கள். உலகத்தில் இவ்விந்திய நாட்டைத் தவிர மற்றைப் பெரும்பாகங்களில் இருப்பவர்களெல்லாருங் கல்வியிலும் மெய்யுணர்விலும் உழவிலுங் கைத்தொழிலிலும் வாணிகத்திலும் நாளுக்கு நாள் மேம்பட்டு வர, நமது நாட்டிலுள்ளவர்களோ—அவர்களிலுந் தமிழர்கள், இவற்றில் மிகவுந் தாழ்ந்த நிலைமையிலிருக்கின்றூர்கள்! இவர்களை இனிக் கல்விச்சாலைகளுக்கு அனுப்பிக் கல்வி கற்பித்தல் இயலாதாகலின், ஊர்

கள் தோறும் நகரங்கள்தோறுங் கழகங்கள் வைப்பித்து அவற்றின் வாயிலாகத் தமிழுஞ் சைவமும் உணர்ந்த அறிஞரைப் பல இடங்கட்கும் அனுப்பித், தமிழ் நூற்பொருள்களையுஞ் சைவ நூற்பொருள்களையும் விளக்கமாக அறிவுறுத்தி வருதல் இப்போது உடனே செயற்பாலதான நன்முயற்சியாகும். தமிழ் கற்றோர் தொகை மிகவுஞ் சுருங்கிப்போதலால், 'தமிழ் அறிஞர்க்குப் பொருள் ஏன் வேண்டும்?' என்று ஏளனமாய் உரையாமல், அவர்க்கு ஏராளமாய்ப் பொருளுதவி செய்து, கல்வியில் எல்லையின்றிக் கற்று அதனைப் பிறர்க்கும் பயன் படுத்தும்படி அவருக்கு மனக்கிளர்ச்சியினை விளைவித்தல் வேண்டும்.

இனிச், சிவபிரான் கோயில்களில் நிறுத்தப்பட்டிருக்குந் திருவுருவங்கள், இறைவனுக்கு என்றும் உரிய அருளுருவத்தையும், அன்பர்க்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு முதல்வன் ஓரொருகாற்கொண்ட திருவுருவத் தோற்றங்களையும் அன்பர்க்கு நினைவில் எழுப்புதற் பொருட்டு அமைத்த வடிவங்களே யாகும். இவ்வடிவங்களை வணங்கச் செல்லும் அன்பர்கள் இவற்றைக் கண்டவுடன் ஐயன் அருள் உருவங்களை நினைந்தவராகி அகங்குழைந்து உருகுவர். ஆண்டவனதருளுருவத்திற்குச் செய்யும் எண்ணத்துடன் தம் அன்பினாற் பூவும் நீரும் இட்டு ஆடையணிகலன்கள் சாத்தி அவ்வடிவங்களை வணங்குதலும் அவ் அன்பிற்கு அடையாளமாகும். இறைவனருளைப் பெறுதற்கு மெய்யுணர்வும் அதன் வழித் தோன்றும் பேரன்புமே வாயில்களாதலாலும், இக் காலத்தில் மக்களிற் பல்வகைக் கூட்டத்தாரும் அறிவைப் பெருகச்செய்து, அறிவாலும் அன்பாலும்

ஆண்டவனை அடைதற்கு மிக முயன்றுவருதலாலுஞ் சைவசமயிகளான அறிஞரும் அறிவுநெறியிற் றமது கருத்தை மிகுதியாய்ச் செல்லவிடுதல் வேண்டுமே யல்லாமல், வெறுந் தொழில் நெறியிற் புகுந்து ஒப்பனைகளின் பொருட்டுந் திருவிழாக்களின் பொருட்டும் ஆயிரக்கணக்காகவும் நூறாயிரக்கணக்காகவும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு பொருள்களைச் செலவழித்துச் செருக்கடையலாகாது. எல்லா உலகங்களையும் எல்லாப் பொருள்களையும் உடைய பெருஞ் செல்வரான நம் ஆண்டவனுக்கு, ஏழை மக்கள் நல்ல அல்லா வழிகளில் ஈட்டியபொருளைத் திரள் திரளாகக் கொடுத்தாலும், அவன் அதனைக் கண்டு ஏமாறித் தனது அருளைக் கொடுத்துவிடுவான் அல்லன். நம் ஐயனுக்கு வேண்டுவன அன்பும் அன்பொழுக்கமுமே யாகும். அதுபற்றி யன்றே திருநாவுக்கரசு நாயனாரும்,

"நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன்
பொக்கம் மிக்கவர் பூவும் நீருங்கண்டு
நக்கு நிற்பன் அவர்தமை நாணியே"

என்று அருளிச் செய்தனர்.

ஆதலால், திருக்கோயில்களுக்குச் செய்யுஞ் செலவை இயன்றமட்டுஞ் சிறுகவே செய்து, மிச்சப் பெரும்பொருளைச் சிவவறிவு வளர்ச்சிக்குஞ், சிவனடியார்கட்கும், பழுதுபட்ட கோயில்கள் சாவடிகள் குளங்கள் சோலைகள் பாட்டைகள் முதலியவற்றின் திருப்பணிகட்குஞ் செலவு செய்து சைவர்கள் எல்லாருஞ் சிவபெருமான் திருவருளைப் பெறுவார்களாக!

★

மறைமலையடிகள் நூல்கள்

	ரூ.	பு. கா.
அம்பிகாபதி அமராவதி	4	00
அறிவுரைக் கொத்து	3	00
ஷை உயரிய பதிப்பு	3	50
மறைமலையடிகள் கடிதங்கள்	1	00

அடிகளாரின் சிறு நூல்கள்

தமிழின் தனிச் சிறப்பு	0	37
கடவுள் நிலை	0	15
சைவசமயப் பாதுகாப்பு	0	15
திருக்கோயில் வழிபாடு	0	15
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலியிடலாமா?	0	15
சிவகாருணியம்	0	15
கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு	0	15
கல்வியே அழியாச் செல்வம்	0	15
கல்வியுங் கைத்தொழிலும்	0	15
பகுத்துணர்வும் மாதரும்	0	25
தமிழ்த்தாய்	0	15
தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பு	0	25
தனித்தமிழ் மாட்சி	0	25
அறிவுநூற் கல்வி	0	15
தமிழ் நாட்டவரும் மேல் நாட்டவரும்	0	60
உடன்பிறந்தார் ஒற்றுமை	0	15
கூட்டு வாணிகம்	0	15
பெண்மக்கள் கடமை	0	15
பெற்றோர் கடமை	0	25

பாரி நிலையம்
59. பிராட்வே · சென்னை 1.

Wrapper Printed at Shanti Press, Madras-1